

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci in štajerski dež. zbor.

Praški „Narodni Listy“ so minoli teden sporočili vest, katera je v celi naši državni polovici obudila veliko zanimanja, v nemških političnih krogih pa tudi precejšnje vznemirjenje, sporočili so namreč, da se slovenski deželni poslanci štajerski zopet pripravljajo na izstop, da mislijo zopet začeti abstenenčno politiko, ako jim konservativci ne prepušče deželnoobdorniškega mandata iz kurije kmet-skih poslancev.

Ta vest je krožila po vseh listih, umevno je torej, da smo željno pričakovali avtentičnega pojasnila, bodi potrdilnega ali zanikalnega, toda slovenski poslanci štajerski molče in tudi njih glasila niso še nič določnega povedala.

In vendar je stvar velike načelne važnosti ter zasluži, da glede nje natančno in nedvoumno precizujemo svoje stališče.

Nemška večina štajerskega dež. zbora stoji od začetka ustavne dobe na stališču, da žive na Štajerskem pač „posamičniki, kateri govoré slovenski“, da pa ni kompaktne mase, katera bi imela kot posebna narodnost kaj narodnopolitičnih pravic, najmanj pravico, eksistirati kot narod. Tega načela se je nemška deželnozborska večina vedno držala in se po njem ravnala in prav zategadelj, ker je bila ta večina povodom borbe za celjsko utrakvistično gimnazijo nasvetovala resolucijo, zasnovano na podstavi tega načela, izstopili so slovenski poslanci iz deželnega zbora.

Od tega izstopa pa do zopetnega vstopa v deželni zbor se je s slovenske strani ves čas, posredno in neposredno, povdarjalo, da slovenskim poslancem ni mesta v dež. zboru, dokler ta ne da Slovencem kar jim gre, zlasti dokler ne dobe svojega zastopnika v deželnem odboru in v deželnem šolskem svetu. Vsakdo je pač mislil, da zahtevajo to slovenski poslanci v dokaz, da se je nemška večina dež. zbora odrekla načelu, da Slovenci na Štajerskem sploh nimajo pravice do eksistence kot narod, v dokaz, da pripozna eksistenco slovenskega življa v štajerski kronovini.

Prisiliti dež. zbor štajerski, da to pripozna, je pač tako važna stvar, da je vredna, začeti radi nje abstenenčno politiko. S tega stališča sodeč, smo z unemo podpirali štajerske deželne poslance, ko so vodili abstenenčno politiko, a ko so se vraili v dež. zbor, jim tega nismo zamerili, misleč, da jim je obljubljena podpora v dosego njih namena, prisiliti dež. zbor, da prizna malo številce slovenskih poslancev kot zastopnike slovenskega naroda, na katere se mora posebe ozirati in jih ne sme več upoštevati jedino le kot imetelje nekaterih kmet-skih mandatov.

Tako priznanje slovenskega naroda na Štajerskem bi dobilo najboljšega izraza, ako bi dež. zbor volil bodisi že jednega samega ali dva slovenska poslance v dež. odbor in ako bi dež. odbor poslal tudi jednega Slovenca v dež. šolski svet.

„Narodni Listy“ so sporočili, da mislijo slovenski poslanci izstopiti iz dež. zbora, ako jim konservativci ne prepuste deželnozborskega mandata iz kurije kmet-skih poslancev. Ako je to resnično, potem so slovenski poslanci opustili princip, na katerem je bila zasnovana njih abstenenčna politika. Slovenci na Štajerskem se ne bodo nikdar smeli zadovoljiti, da jih samo nemški konservativci priznajo kot narodnost, to zahtevajo in morajo zahtevati od dež. zbora, kakor morajo zahtevati od dež. odbora, naj pošlje v dež. šolski svet jednega Slovenca kot zastopnika slovenskega naroda.

Štajerski konservativci so se že pred leti dogovorili s slovenskimi poslanci, da bodo skupno postopali pri volitvi v dež. odbor in jedenkrat vanj poslali slovenskega, drugikrat nemšk okonservativnega zastopnika. Pozneje so se pač usedli na svojo besedo, a ko bi zdaj tudi Slovencem koncedirali deželnoobdorniški mandat — kaknega pomena bi to bilo? Dotični deželni odbornik bi bil pač odbornik iz kurije kmet-skih poslancev, ne pa zastopnik slovenskega naroda, naj bi tudi še tako goreče zastopal slovenske interese, princip, na katerem stoji deželnozborska večina pa bi ne bil predrt.

Štajerski Slovenci zahtevajo, naj dež. zbor njih

poslance upošteva tudi kot zastopnike druge, v deželi bivajoče narodnosti, to pa se zgodi le, če dež. zbor voli slovenskega poslanca v dež. odbor ne pa kaka posamezna kurija iz milesti ali prijateljstva in zato je naše mnenje: Za deželnoobdorniški mandat iz kurije kmet-skih poslancev ne smejo slovenski poslanci ostati v dež. zboru, zaradi njega jim tudi ni treba zapustiti dež. zbora, pač pa morajo koj pobrati kopita, če jim dež. zbor ne da zastopnika v dež. odboru in v dež. šolskem svetu.

Koroški Slovenci pa šolstvo.

(Govor posl. Koblarja v državnem zboru dne 5. t. m. po stenograf. zapisniku)

(Konec.)

V nasprotju z odlokom z dne 24. junija 1894. št. 543, s katerim je bilo določeno središče za šolo obveznega okraja, kakor sem zgoraj omenil, v nasprotju z deželnim šolskim zakonom, kateri zahteva pri ustanovitvi kake šole gotovost vseh pomočkov za nje vspevanje, dovolil je predsednik dež. šolskega sveta, da se določi za nastanjenje slovenske ljudske šole razpalo poslopje, katero je služilo v začetku reji sviloprejk, pozneje kot vojašnica za silo, in potem pa, ko so jo vojaki morali zapustiti, kot bolnišnica za nalezljive bolezni in sicer zaradi svoje lege na skrajni periferiji mestne občine. (Čujte!)

Krik zgražanja prešinil je vrste slovenskih starišev, da se hočejo s silo izgnati njih otroci iz mesta, če hočejo biti deležni javnega pouka. Stariši razložili so natanko v svojih rekurzih na visoko c. kr. ministerstvo, da ne morejo, tudi če bi se to razpalo poslopje prezidalo v šolsko palačo, pošiljati svojih otrok tje, ker ono poslopje zaradi svoje ekscentrične lege in zaradi slabega prihoda za jedino slovensko šolo v Gorici absolutno ni porabno.

Občina se je podvzivala, v najhujši zimi, v decembru in januarju, popraviti to poslopje, kajti družega s slabejo lego ni bilo najti, in njeni organi so je pregledali.

LISTEK.

Ernani.

(Lirična drama v štirih dejanjih, spisal J. M. Piave, preložil A. Funtek, uglašil G. Verdi.)

Po slavni tragediji Viktorja Huga „Hernani“ spisal je F. M. Piave libreto Verdijevi operi „Ernani“, katera je znana po vsem svetu in slovi kot jedna najkrasnejših oper našega veka.

Prvič se je opera „Ernani“ pela v gledališču Fenice v Benetkah dne 9. marca 1844. l.

Dejanje se vrši l. 1519., deloma v Aragoniji, deloma v Abenu in v Saragossi.

Prvo dejanje se vrši v Aragonijskih gorah v taboru razbojnikov, kateri se brezskrbno razveseljujejo in popivajo pojoč:

Hej, brate le pij! Le pij!
Ni v vinu skrbij,
V njem slast le imaš!
Kaj hočemo banditi,
Če nimamo piti,
Če polnih ni čaš?

Zamišljen se približa banditom njih vodja Ernani. Ker se ne meni za njih veselje, ga vprašujejo zvedavo kaj mu je:

Zakaj, glavar, brezmožen
Strmiš tako pred-se?
Glej svoje nas brate,
Vsi dajemo zate

Blago in srcé.
Dej, kaj naj storimo,
Kam naj ustrelimo,
In brž se vse zgodi.
Ni bitja na sveti
Da ne bi ga streti
Utegnili mi!

Ernani se zahvali banditom za njih ljubezen in naklonjenost in jim pove, v lepi kavatini kaj mu tare srce:

Kot biser, ki na cvet uvel
Ob zori pade v dušo,
Mladenke mile zablestel
Pogled mi v trpečo je dušo.
Bil prvi je srca to utrip,
Utrip ljubezni, čegar slast
Občutim še sedaj!
Oh, stari Silva pa rokó
Drzen po nji izteza;
K poroki jutri pojde ž njo,
Da sklene ju zaveza.
Oh, to da pogubo, to da mi smrt,
Od žali bi pal strt.
Bratje, po njo.

Banditje so koj pripravljene izvršiti drzni naklep svojega vodje, čim jim ta pove, da ga ljubi izvoljena mladenka.

Tedaj na mesto
V grad hitimo po nevesto!
Kadar noč na zemljo pade
Roj pred grad se naš prikrade,
Noži naši te branili

Bodo proti vsaki sili
Brž, Ernani, tvoja deva,
Nam na pot kot zvezda seva.
Za plačilo hrabrih del,
Bodeš nje ljubav prejel.

Ernani:

V bol, prognanstvo gre z menoj,
Ona angelj rešni bo moj
Oh ti, ki žijem zate,
Ti daj mi dneve zlate,
Kar mi sovraštvo vzelo kdaj
Ljubezen spet mi da.
Če se sladko nasmeješ,
Milo besedo mi deješ
Kar je srce trpelo kdaj
Ernani več ne zna.

Razbojniki z Ernanim na čelu odidejo v tem ko pade zavesa.

Prvega dejanja druga polovica v Elvirini sobi. Elvira je sama in poje jako priljubljeno kavatino:

Noč se še bliža in Silve ni še tukaj!
Oh, da ne pride več!
Ta nadležni starec
Sledi kot zla prikazen vedno za mano
In ljubav mi razkriva,
A v arci mi Ernani jedino prebiva!
Ernani, Ernani, ljubeč moj
Bede nečastne me reši!
Zbeži! Če vzameš me s seboj,
Pa se mi žal uteši!
Čez brezdna in pečine strmé
Naj skupna pot nama gré,

Dne 20. januarja so šole odprle, do katere bi imeli otroci pri svojem štirikratnem obisku 8 km hoda na dan; najdalje stanujoči pa imeli bi na dan 20 km. hoda.

Izmed 480 otrok, kateri so prišli k vpisovanju, bilo je vzprejetih okoli 360; druge pa so z ničimi vzroki odklonili. Izmed vpisanih je v začetku samo jeden otrok obiskoval šolo, pozneje pa trije, dočim so vsi drugi izostali.

Truda je bilo treba, da so se dali pogovoriti slovenski stariši k poniževalnemu potu iz mesta na periferijo mestnega ozemlja k vpisovanju. Ta pot in poleg tega v slabem vremenu, jih je le priganjal k sklepu, da ne puste otrokom obiskovati te šole.

Visoka c. kr. centralna vlada je bila le v tem oziru napačno objavljena, da je namreč neobiskovanje te šole nasledek agitacije. Ravno nasprotno je bilo; agitacije je bilo treba, da so se stariši dali pogovoriti k jednokratnemu potu iz mesta k zavrženi vojašnici in sicer zaradi vpisovanja in varovanja svojega prava do javne ljudske šole.

Visoko c. kr. ministerstvo je bilo po rekurzu slovenskih starišev, zaradi nepostavne izvolitve mesta za novo šolo, prisiljeno z odlokom z dne 16. decembra 1895. št. 29.621, o tem poslopu objaviti svoje mnenje.

To je konstatiralo, da cmenjeno poslopje za stalno nastanitev šole ni prikladno, in je odločilo, da se mora brez ugovora za stalno, prikladno nastanitev potrebno ukreniti. C. kr. deželni šolski svetu se je zaukazalo, da deluje, če je potrebno, tudi s silnimi sredstvi na to, da se vse potrebne priprave izvrše takoj, eventuelno, če ne bi bilo dobiti prikladnega prostora, napravi potrebne korake za zidanje novega poslopja.

Kaj je po tem ministerskem ukazu z dne 16. decembra 1895. deželni šolski svet napravil, kaj je napravila občina? Do 15. septembra 1896, to je do začetka šolskega leta 1896/97. prav nič. Namestnik se trudi, neobiskovanje Katnelijeve vojašnice predložiti kot demonstracijo, zaradi katere naj ostanejo Slovenci brez šole vsaj do 15. septembra 1897. Žalibog se mu je posrečilo visoki centralni vladi to svoje mnenje kot resnično naslikati. Sedaj se pripravljajo občina in država, kje naj se nastani slovenska šola, mej tem pa je 520 slovenskih otrok brez javnega šolskega pouka.

Ker pa Katnelijeve vojašnice (šole v njej) še sedaj nihče ne obiskuje, meni namestnik, da se morajo Slovenci še kaznovati z jednoletno odložitvijo šole. Župan goriški je najbolj označil to stvar, da je baje dejal: „Stvar bomo toliko časa odkladali, kolikor časa nam v to pripusti vlada“. Te besede so popolnoma resnične: Občina odklada in se obotavlja, in vlada pripušča, ona vlada, katera drugje čisto drugače postopa, tako v Ljubljani, Zadru itd.

Pri tem, ko visoka vlada ne pozna nikakega sredstva, da bi brez obotavljanja slovenskim goriškim otrokom pripomogla do zakonito opravičene šole, ni prav nič v zadregi pri napravi nemške

šole ravno tamkaj. Ona podpravi tamkaj od nemškega „Schulvereina“ podpirano šolo, in stvar je opravičena.

Ali ima vlada pravico, napraviti ljudske šole na državne troške, ali pa nima nikake; v prvem slučaju, naj tudi za Slovence napravi šole, v drugem pa naj tudi Nemce pusti. Če drugače ravna, potem ravna pristransko in nepravilno. (Pritrjevanje!)

Samo še nekaj besed spregovorim o ljudskih šolah na Štajerskem. O teh šolah govorilo se bode še na drugem mestu. Omenjam samo, da je bil pred kratkim govor o neki šoli na Štajerskem, namreč o oni v Pekrah, pri upravnem sodišču. V Pekrah je nemški „Schulverein“ ustanovil šolo, s pomočjo nekega dunajskega odvetnika. V občini je po zadnji štetvi 11 Nemcev, drugi stanovniki so vsi Slovenci. Dovoliti moramo, če ustanovi kako privatno društvo nemško šolo, toda pri Pekrah se je mislilo na to, da bi občina to od nemškega „Schulvereina“ ustanovljeno šolo, prevzela kot tako.

In kaj je napravila naučna uprava? Strinjala se je s tem, in občina je bila prisiljena, pritožiti se pri upravnem sodišču, kjer je tudi dobila svoje pravo! Učna uprava je tedaj pri tem propadla. Iz tega je razvidno, kako je naučna uprava slovenskemu narodu v resnici sovražna, in kako z vsemi sredstvi deluje na to, da uvede nemške šole, da s pomočjo teh germanizuje slovenski narod. Moje mnenje je, da mora biti temu enkrat konec, kajti slovenski narod je sicer potrpežljiv narod, toda njegove potrpežljivosti bode tudi enkrat konec. (Pritrjevanje.)

V Ljubljani, 20. januarja.

Čehi na pariški razstavi. „Narodni Listy“ so priobčili članek, v katerem naglašajo, da se Čehi razstave v Parizu ne morejo udeležiti, ako se zanje ne odkaže poseben oddelek. Če razstavijo v avstrijskem oddelku, se njih izdelki smatrajo za nemške in se z njimi povečuje nemška slava. Čehi mrajo za se razstaviti, da bode svet vedel, kaj je plod njihovega dela. — Avstrijskim Nemcem nič prav ne ugaja, da bi Čehi za se razstavili. Če ne bode čeških izdelkov, bode avstrijski oddelek mnogo ubornejši. Svet bi utegnil se le prepričati, da avstrijski Nemci nikakor ne prekašajo Čehov v kulturnem oziru.

Ženske v okrajnem šolskem svetu. Levovski učitelji in učiteljice volili so te dni voditeljico neke meščanske šole v okrajni šolski svet. Govori se, da deželni šolski svet ne misli ugovarjati volitvi ženske v okrajni šolski svet. To je prva zastopnica učiteljskega stanu v okrajnem šolskem svetu v Avstriji. Vsekako je zanimivo, da je baš v Galiciji najprej ženska emancipacija toliko prodrla, da volijo žensko v tako korporacijo.

Volilni pritisk na Ogerskem. Minolo je že nekaj časa, kar so bile volitve, a še vedno prihajajo nove stvari na dan, kako je vlada delala proti ljudski stranki na Ogerskem. Uprava graščine

grofa Festeticsa v Orehovici je naznanila kmetom, da ne da zemlje v najem in lesa ne proda iz gozdov kmetom, ki ne bodo volili učnega ministra Vlasice. Dva kmeta sta kupila bila neki hrast, a so jima vrnili denar, ko so zvedeli, da sta z ljudsko stranko volila. Ker pa kmetje v tem kraju nimajo lastnih gozdov, je vidno, da so kmetje bili prisiljeni voliti učnega ministra. Hranilnici v Čakovci in Pestaku sta svojim upnikom zaukazali učnega ministra voliti, če ne iztirjata svoje tirjatve. Pri tacih razmerah se ni čuditi, da je bil učni minister sijajno voljen.

Nemški konzul v Tokiu je pristen nemški mož, ki bi bil bolje na mestu za guvernerja v Kamerunu. Onda bi morda celo proslavil nemško kulturo, kot so jo že nekateri drugi nemški uradniki. Na Japonskem pa nikakor ne marajo mirno gledati čudnih navad tega moža. Na ulici je brez povoda udaril nekega dijaka po obrazu. Japonski listi zahtevajo, da se ta surovina zaradi tega odpokliče. Japonsko ministerstvo unanijih stvari je v tem oziru se nekda že obrnilo do nemške vlade. Najbrž bode ta konzul kmalu moral Japonsko ostaviti. Če tudi bi vlada formalno ga ravno zaradi tega ne odpoklicala, a vendar ga ne bode mogla dolgo pustiti na dosedanjem mestu, ker se je popolnoma onemogočil in zgubil vse spoštovanje japonskega prebivalstva.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 20. januarja.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči izredno sejo, katere se je udeležilo 21 občinskih svetovalcev. Otvorivši sejo naznanil je župan Hribar, da se je — izvršujoč predlog obč. svet. dr. Majarona — podal k c. kr. finančnemu ravnateljstvu ter skušal izposlovati, da se 25letna davčna oprostitve podeli tudi tistim po potresu povzročenim prezidavam, katere je ukrenil ali ukrene mestni magistrat, a reklo se mu je, da se tej želji ne more ustreči. Bilo bi torej umestno, da se vlože prizivi proti takim odločbam finančnega ravnateljstva, da potem ministerstvo načelno reši to vprašanje. Občinski svet vzel je poročilo na znanje.

Župan Hribar omenjal je našim čitateljem znanega žalostnega slučaja, da so pred nekaterimi tedni izginili štirje slovenski ribiči iz tržaške okolice. Šli so na lov; pozneje našli so se pač njihovi čolni, a o ribičih ni nikakega sledu. Skoraj gotovo je, da so jih umorili laški ribiči iz Obilgije, ki si tam neutemeljeno prisvajajo pravico ribištva. Gosp. župan podelil je potem besedo obč. svet. dr. Tavčarju. Vsak, ki ima le kaj srca — rekel je le-ta — čuti z ubogimi trpin, ki so postali žrtva laškega nasilstva; na najlepši način izrazimo svoje sočutje, ako se spomnimo vdov in sirot teh nesrečnikov ter jim naklonimo še tudi le majhno podporo. Govornik predlaga, da se v ta namen določi znesek 100 gl. Predlog bil je soglasno vzprejet.

Obč. svet. Turk stavlja je nujni predlog: Občinski svet izraža željo, naj bi c. kr. vlada pri porazdeljevanju olajšav onim obtnikom in trgovcem, ki imajo vračati povodom potresa prejeta državna posojila, postopala sporazumno z mestnim magistratom, oziroma občinskim svetom. Pri razdelitvi podpore ozirala se je vlada preveč na mnenje zasebnikov in tako se je pripetilo, da so dobili pogosto podporo taki, ki je baš niso bili potrebni, nasprotno pa se je podpora v nekaterih slučajih odrekla takim, ki

In rajski bode vsak mi kraj
Kamor stopim s tabo kdaj.

Elvira odide. Na to nastopi kralj ter ukaže služabnici, naj pokliče Elviro. Ta pride, na kar sledi nasledni duett:

Elvira:

Sire! Kako? Vi sami! Ob takem časi!

Kralj:

Sem ljubezen pot mi kaže.

Elvira:

Ne, ljubezen Vas ne vodi.

Kralj:

Ha, kaj praviš? Znaj kralj ne laže!

Elvira:

Prosim Vas, hitite od tod!

Kralj:

Pojdi z mano!

Elvira:

Bog me hrani!

Kralj:

Tvoja me lepota mika,
Tebe ljubim!

Elvira:

Ne, čast mi brani!

Kralj:

Dvoru bodeš čast in dika.

Elvira:

Ne, končajte!

Kralj:

Kaj, kralj te prosi

A bandit je ženin tvoj?

Elvira:

V duši vsakdo tajnost nosi!

Kralj:

Pojdi, prosim te z menoj!

Precej takrat sem te ljubil,

Ko sem videl takó te v cveti.

Mir za vselej sem izgubil

Tebe znam samo na sveti.

Čuj, Elvira, kaj moje želje,

Zgolj ljubav ti moj bo dar;

Oh srečo samo, slast in veselje

Ti obeta tvoj kralj, tvoj car!

Elvira:

Kri ponosna Aragone,

Kralj, po žilah gorko mi teče

Znaj sijaju zlate krone

To srce se rado odreče.

Ni do krone nikdar mi bilo,

Do ljubavi ni mi te,

Ljubezen Vaša je darilo,

Oh preveliko, preslabo za-me.

Kralj hoče Elviro siloma odpeljati, a ta se mu upre in v tem hipu vstopi Ernani. Sledeči tercet je jako znamenit:

Kralj:

Ti, Ernani! Da ti si, to čuti

Duša zdajci, ko srd jo objemlje;

Da, Ernani, ti razbojnik si kruti,

Ki pustošiš te nesrečne zemlje,

Če le mignem, pa bode po tebi

Vbeži torej, a pazi da prej

Meni jeza se dvignila ne bi

Zbeži, varuj se kralja odslej.

Ernani:

Kaj poznaš me? Torej nisi zabil,

Da sovraštvo me polni, osveta;

Čast in bogastvo si ti mi ugrabil

V smrt je pahnil tvoj oče mi očeta.

Z mano sezaš, da smrt še bolj mi dražiš,

Kralj, pohlepno po deklici mi tej

Z mano ljubiš, a mene sovražiš!

Pojdi, pozivljem na boj te, kralj, naprej!

Elvira:

Ne, ljubezni mi zveste ne znani,

Srd, ki dušo obema razdvaja

Znajta, kdor ljubi, zla me tudi brani,

Onečasčat me v dom ne prihaja

Sama sebe prebodem, če razpalja

Vprido mene srd vaju še poslej,

Ne ljubimca in tudi ne kralja

Ne poznam več v usodni uri tej.

V tem hipu nastopi Elvirin ženin don Silva. Sveta jeza ga prešine, ko zagleda v nevestini sobi dva tujca, in da se jima maščuje za storjeno mu sramoto, pozove svoje ljudi, naj tujca umore. Na srečo pride kraljev spremljevalec. Zdaj izve Silva, da je jeden tujec sam kralj. Prosi ga seveda odpuščanja in kralj mu odpusti ter mu naznani, da hoče prenočiti v njegovem gradu. Ernaniju reče kralj, da ga hoče rešiti in ga predstavi kot svojega zaupnika, a Ernani se je uprl in obljubi, da se mu maščuje za vse, kar je storil njemu in njegovemu očetu. (Dalje prib.)

bi jo bili žive potrebovali. Govornik se boji, da bi se utegnili to ponavljati pri podeljevanju olajšav. Župan Hribar je naznanil, da se to, kar zahteva občinski svet. Turk, faktično že vrši in da finančno ravnateljstvo vsako tako prošnjo predloži mestnemu magistratu v poročanje. Obč. svet. dr. Tavčar izjavi, da bi bil Turkov predlog koristen, če bi finančna uprava bila zavezana, držati se strogo nasvetov mestnega magistrata v takih zadevah. Gospod župan, ki gre v kratkem na Dunaj, naj bi se naprosil, da v tem zmislu posreduje pri finančnem ministerstvu. Obč. svet. Svetek omenja, da je finančnemu ravnateljstvu izjava mestnega magistrata vselej podlaga za take rešitve. Obč. svet. Žitnik izrekel je obžalovanje, da se pri odmerjenju davkov ni oziralo na obrtnike, ki so bili po potresu prizadeti. Pri glasovanju bil je najni predlog obč. svet. Turka vzprejet z dostavkom obč. svet. dra. Tavčarja.

Potem prešlo se je na dnevni red ter je obč. svet. dr. Tavčar poročal o prošnji Ivana Grajžarja, hišnega posestnika v Vegovih ulicah, za izbrisno dovoljenje servitute, ki je vključena pri posestvu Karola kneza Turjaškega. Poročevalec omenja, da je leta 1640 grof Engelbreht Turjaški, ko je zgradil svoj knežji dvorec in v to svrbo potreboval tudi nekoliko mestnega ozidja, izdal posebno listino glede servitute, ter predlaga, naj se mestnemu magistratu naroči, da primernim potom preišče, kak pomen ima ta servituta; prečaja Ivana Grajžarja pa naj se odkloni, ker isti ni opravičen za tako prošnjo. Predlog obveljal je brez ugovora, isto tako tudi predlog obč. svet. Gogole, naj se proti g. Francu Bahovcu postopa pravnim putem, ker si je potom demoliranja prej njegove hiše v Trubarjevih ulicah, katero je kupila mestna občina v regulacijske namene, neopravičeno prisvojil okna, vrata in druge stvari ter jih radovoljno neče povrniti.

Obč. svet. Žagar poročal je o zopetnem nasvetu županom, da se odkaze prevoznikom stojšče blizu infanterijske vojašnice. V seji dne 23. decembra lani odklonil se je bil tak nasvet, ko je poročevalec omenil, da se je prevoznika zadruga izjavila proti temu. Znano pa je, da ljubljanska prevoznika zadruga neče prav nič umeti prometnih zahtev napredujočega in precej hitro razvijajočega se mesta, temveč se udaja čisto nazadnjaškim aluram, kar najbolje dokazuje nje gorostasna zahteva, da se opusti stojšče ob južnem kolodvoru glede pomočnih osebnih vlakov. Poročevalec predlagal je v imenu odseka, naj se za poskušnjo napravi zaželeno stojšče, za katero prosi tudi poveljništvo 27. pešpolka. — Obč. svet. Turk pravi, da je nasvetovano stojšče čisto nepotrebno, ker se častniki 27. polka jako malo vozijo. Pri glasovanju obveljal je predlog policijskega odseka. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. januarja.

— (Uspehi „Slov. Lista.“) Prejeli smo naslednji dopis: Sklicevaje se na § 19. tisk. zakona sprejmite sledeči popravek podpisanih: Nires, da pošiljam svoja poročila kot primarij deželne bolnice njenemu vodstvu izključno le v nemškem jeziku. V Ljubljani, 19. januarja 1897. Dr. V. Gregorič, primarij deželne bolnice. — Podpisano vodstvo potrjuje na zahtevo gosp. prim. dra. Gregoriča, da on ne poroča vodstvu izključno le v nemškem jeziku. Vodstvo dobrod. dež. naprav v Ljubljani, 19. januarja 1897. Dr. pl. Valenta Marchthurn. — M. smo faktum o izključnem nemškem dopisovanju dra. Gregoriča zvedeli iz ust njegovega kolege. Iz „popravka“ je vrhu tega posneti, da vsaj včasih primarij dr. Gregorič dopisuje vodstvu nemški, kar se pač ne podá možu, ki je zastran slovenskih dopisov in napisov pri drugih tako strog — najedenkrat postal.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Prihodnja slovenska predstava bo v petek, in sicer se bode pela Parmova opera „Ksenija“, po operi pa nastopijo „Sestre Barrisson“, katere bodo peke več točk. V nedeljo se bode zopet igrala ljubljenska burka s petjem „To je dekle!“

— (Slovensko gledališče.) Pri sinočni repizi Parmove opere „Ksenija“ je občinstvo šele prav spoznalo krasote te skladbe ter oduševljeno sprejelo skladatelju lepe ovacije. Poklicalo ga je večkrat na oder, kjer mu je bil vročen velik lovorjev venec s krasnimi trakovi, intermezzo pa je moral orkester ponoviti. Žal, da se drugi del opere ni pel tako fino in točno kakor prvi, kazilo pa je elekt tudi to, da se niso slišale niti orglje iz cerkve niti petje v cerkvi mudečih se menihov. Pred opero se je igrala burka „Kje je meja“, katera pa ni ugajala, deloma tudi zatagadelj ne, ker je bila jako slabo studirana. Zadoja točka, nastop „sestre Barrisson“, sodi pač samo v predpustnem času na oder. Izvzeta je bila gđna. Polakova, ki je svoje kplete pikantno prednašala in jako gracijožno in elegantno plesala. Sploh so „sestre Barrisson“ uga-

jale, dasi se plesi niso povsem posrečili, pač ker ni bilo dovolj skušenj. Prihodnjič pojde stvar gotovo preciznejše. Gledališče je bilo razprodano.

— (Letos ne bo trgovskega plesa.) Sklep, da se za letos opusti trgovski ples, kateri je trgovskemu bolniškemu in podpornemu društvu vrgel vsako leto precejšnjo svoto, se motivira s tem, da prirede letos druga društva mnogo plesov. Uzrok to pač ni, pravi uzrok je ves drug. Ker upamo, da narodni trgovci ne bodo odnehali, nočemo o stvari še zdaj razpravljati, da ne bo nepotrebne zdražbe, želeti pa je, da se ples priredi.

— (Vinarjev ni.) Piše se nam: Čudili smo se, ko smo zadaj v „Slov. Narodu“ čitali, da vinarjev ni, da vinarjev manjka; kajti iz najbolj-šega vira smo čuli, da ima tukajšnja cesarska blagajnica, ki je dobila nalog, kolikor le mogoče vinarjev mej občinstvo spraviti, že dlje časa v svojih pokladnicah toliko tega drobiža, da ga, kakor dosedanja skušnja kaže, niti v 150 letih ne bo porabila. Stranke se vinarjev s tako silo in tako dosledno branijo, da ob priklah, ko pridejo k blagajnici po dvavinarski drobiž, in se jim vsled strogega ukaza ponudi polovica dvavinarskega, polovica pa vinarskega drobiža, gredo raje brez drobiža iz blagajnice, kakor da bi vinarje vzele, dasi tudi dvavinarski drobiž prav živo potrebujejo. Slučaj tedaj, da bi kje vinarjev ne imeli, je prava bela vrana in pripisovati le temu, da se vinar le malo kje rabi, in pravili so nam mnogi trafikantje, da mnogo strank pri nakupu smodk ali pa poštinih in drugih tiskovin niti vinarja ne vzame ali pa mesto jednega komada kupi dva, le da ni treba vinarja vzeti. Tu nam pride na misel slučaj, ki se je pripetil nedavno pri nekem peku. Stranka je namreč položila na mizo za kos kruha štiri vinarje, a pek ji potisne jih nazaj, rekoč: vi obdržite vaše vinarje, jaz pa svoj krub, kajti tega drobiža ne morem rabiti, brez zamere! Ta drobiž se pri občinstvu ni udomačil in se tudi ne bo, ker se sploh le redkokdaj rabi. Država ga hoče s silo spraviti mej občinstvo le zaradi tega, da bi maskirala nevednost tistih gospodov pri zeleni mizi, ki o faktičnih potrebah prometa niti pojma nimajo in so pustili drobiža po deset in po jednem vinarji toliko nakovati, da so z njim vse blagajnice prenapolnjene in ga niti v 150—200 letih porabili ne bodo.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) ima v četrtek ob 8. uri zvečer v spodoji kavarni „Narodnega doma“ svoj redni občni zbor. Dnevni red: a) Predsednikov nagovor, b) tajnikovo poročilo, c) blagajnikovo poročilo, d) volitev odbora, e) slučajnosti. Odbor pozivlje člane k množbrojni udeležbi.

— (Prvo občno podporno društvo za upokojene uradne sloge) — skupina Ljubljana — pod pokroviteljstvom nadvojvode Ruinerja priredi v soboto 23. januarja na korist društveni blagajnici v kazinskem steklenem salonu dobrodelni venček s sodelovanjem godbe pešpolka Leopold II. št. 27. Ti venčki so bili vselej dobro obiskani in tako je tudi letos pričakovati mnogoštevilne udeležbe. Ustopnice se dobivajo iz prijaznosti v glavni tobačni trafiki, kakor tudi v tobačni trafiki v Seienburgovih ulicah in zvečer pri blagajnici. Ustopnice veljajo 50 kr. za osebo in rodbinske ustopnice za 3 osebe 1 gld.

— (Imenovanje.) Notarski kandidat gospod Marko Pushnik je imenovan notarjem v Vipavi.

— (Podoba Josipa Jurčiča) tiskane v „Narodni Tiskarni“ na bel trd papir v velikosti kabinetne fotografije, dobijo se pri litjskih Slovanah, ako se jim pošlje v poštah znamkah ali pa s poštno nakaznico za jedno podobo najmanj 20 novčičev za družbo sv. Cirila in Metoda.

— (Litjsko prostovoljno gasilno društvo) priredi svojo letošnjo predpustno veselico dne 1. sv.čana zvečer ob 8. uri v prostorih g. Dreota na pošti v Litiji.

— (Koncert v Ilirski Bistrici.) Novoustanovljeni tamburaški klub „Ilirska Vila“ priredi s sodelovanjem domačega pevskega zbora pod vodstvom kapelnika in skladatelja V. G. Broža iz Sušaka v nedeljo 27. januarja v prostorih Jelovškove gostilne v Ilirski Bistrici koncert po naslednjem vzporedju: 1. V. G. Brož: „Naprej Slovenci“, koračnica „Ilirske Vile“, tamburaški zbor. 2. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. 3. V. G. Brož: „Pod slavjanskim krovom“, fantazija slavj. pesem, tamburaški zbor. 4. I. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. 5. V. G. Brož: „Nazdravice mornarah“, fantazija veselih mornarskih pesmij, tamburaški zbor. 6. Iv. pl. Zajc: „U boj“, moški zbor. 7. V. G. Brož: „Na valovih jadranskega morja“, valček, tamburaški zbor. 8. Hubad: „Narodne pesmi“: a) „Ko b' sodov ne b'lo“, moški zbor. b) „Prišla je miška“, moški zbor s spremljevanjem tamburaškega zbora. 9. Šaljiva loterija. 10. Prosta zabava in ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 80 kr., za družino 1 gld. 20 kr.

— (Dež. glavar štajerski grof Wurmbrand) mora biti mej štajerskimi Nemci sila neprijubljen, menda še bolj nego mej Slovenci. V

nedeljo je bil v Gradci velik ljudski shod, kateri je protestoval proti nekim Wurmbrandovim načrtom.

— (Državnozbornske volitve na Goriškem.) Vladajoča laška klika je v velikem strahu, ker je jela izgubljati zaupanje farlanskega prebivalstva. Pri dopolnilni državnozbornski volitvi meseca novembra je kandidat goriške klike dr. Marani premagal farlanskega kandidata le s pomočjo državnih uradnikov. Ker so se slovenski poslanci pri nekih priklah potegnili za koristi farlanskega prebivalstva, in je to začelo še odločnejše se potegovati za svojo neodvisnost od goriških matadorjev, prosili so ti namestnika Rinaldinija pomoči. Čuje se, da mej namestnikom in laško kliko posreduje namestnikova mati. Goriška gospoda upa, da jo namestnik in dež. glavar grof Franc Coronini rešita pri predstojećih volitvah in jej pomoreta do zmage, na ljudstvo, na volilce same, pa se prav nič ne zanaša.

— (Tržaški iredentovci in državnozbornske volitve.) Pol. društvo „Progresso“, ki je središče tržaških iredentovcev, je imelo dne 18. t. m. svoj občni zbor in je sklenilo, naj se stranka udeleži letošnjih državnozbornskih volitev in naj v ta namen zasnuje svoj poseben volilni odbor. Doslej se progressova stranka ni udeleževala državnozbornskih volitev, da pokaže, da ne zmatra državnega zbora svojim parlamentom. Kdor bi zmatral sklep tržaških iredentovcev za dokaz, da so se sprijaznili z Avstrijo in da več ne škilijo v sosedno kraljevino, bi se pač hudo motil.

* (Grozna nevarnost) Strokovnjak svetovnega imena, dvorni svetnik Drasche je izjavil, da se je zelo bati, da se v Indiji razsajajoča kuga zanese tudi v naše kraje. Zanese se lahko z dveh strani: čez Trst in sicer po Lloylovih parnikih in pa čez Bosno po bosanskih romarjih, vračajočih se iz Meke. V Masavi sta že dve osebi za kugo umrli. Grozna bolezen se torej Evropi že bliža in skrajni čas je, da evropske države kaj ukrenejo zoper to nevarost.

* (Sam si je nastavljal past.) Pri 38. topničarskem potku v Oseku službojuči Ilija Bilič je bil že trikrat potegnil od vojakov, zato so se njegovi predpostavljenci zelo čudili, da se je ta dni sam oglasil. Vtakniti so ga v zapor in Bilič je bil s tem povsem zadovoljen. Misli je pač, da se ne bo nihče brigal za to, kaj je počel, odkar je pobegnil, a motil se je. Poizvedovanja so dognala, da je Bilič kot vojaški begun storil več roparskih umorov in tatvin in se sam ovačil vojaškemu oblastvu, da uteče preganjajočim ga orožnikom.

* (Znamenit turističen uspeh.) Angleški učenjak Fitzgerald in švicarski hribolazec Zurbriggen sta se 24. decembra napotila na — vrh 24.000 čevljev visoke, v južni Ameriki ležeče gore Akonkagua. To je najvišja gora v celi Ameriki, na katere vrh še nikdar noben človek ni prišel. Zurbriggen je že 14 t. m. prišel na vrh, Fitzgerald pa pride gor v nekaj dneh. Ta turistični uspeh obuja največje zanimanje.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Čaška družba v „Nar. domu“ v Ljubljani, v kateri sta bila tudi inženier Bica iz Prage in ljubljanski župan Hribar, 9 kron. — Gosp. Anton Kljun v Črnem vrhu pri Idriji 12 kron, katere so zložile črnovrške rodoljubkinje in rodoljubi v veseli družbi v gostilni gosp. Ivane Lampe v Črnem vrhu nad Idrijo. Bog pomnoži to rodoljubno število! — Skupaj 21 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 20. januarja. Poslanska zbornica je v današnji seji s 156 proti 70 glasom vzprejela finančni zakon za l. 1897.

Dunaj 20. januarja. Finančnega odseka predlog glede odprave časniškega kolka je poslanska zbornica vzprejela danes s 149 proti 47 glasom. Proti predlogu so glasovali samo konservativni veleposestniki in Poljaki.

Dunaj 20. januarja. Državni poslanec Schwab je danes umrl.

Dunaj 20. januarja. Gosposka zbornica bode imela v petek sejo, v kateri bode razpravljala o proračunu za l. 1897.

Dunaj 20. januarja. Pri razpravi o časniškem kolku je Abrahamowicz imenoval Pernerstorferja obrekovalca, na kar je Pernerstorfer rekel, da je Abrahamowicz nesramen lažnjivec. Vašaty je bil danes v nevarnosti. Ker je odklonil dvoboj z dr. Slamo, ga je hotel ta v zbornici s pasjim bičem pretepsti, a Vašaty je za to izvedel in je pravočasno pobegnil.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
kotam prebavljenja in vsem nasledkom mnovega sedenja in
napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva
na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen
in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem po-
vzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in
kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekar-
nah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (97—1)

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in sla-
botne otroke; izvrstnega okusa in preizkušnega učinka je
železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta), 3 (44—3)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska stekle-
nica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Izborne deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenice z rabilnim navodom 50 kr.
Jedina zaloga (90—2)
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Meteorologično poročilo.

Januar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	732.7	2.6	sl. jvzh.	oblačno	
20.	7. zjutraj	735.6	0.1	sr. jvzh.	oblačno	0.6
"	2. popol.	736.7	-0.2	sr. svzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 3.4°, za 5.8° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 20. januarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " "
Avstrijska zlata renta	123 " 25 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 15 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 20 "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 65 "
Avstro-ogerske bančne delnice	958 " "
Kreditne delnice	374 " "
London vista	119 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 75 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 52 "
Italijanski bankovci	45 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 19. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Budolfove srečke po 10 gld.	24 " "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	481 " "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2 "

Trgovina z mešanim blagom

na deželi, prometa 12.000 gld., se odda pod
ugodnimi pogoji. — Več pove g. T. Mally
v Ljubljani, Hradeckega cesta št. 20. (125—1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s
srednjeevropskim časom. (15—15)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Fransensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fransens-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na
jezeru, Inomost, Bregeno, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budejevice, Plazenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Fransensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne
osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bre-
genca, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selthala, Beljaka, Celovca, Fransensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min.
sveder osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sveder mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur
50 min. sveder, ob 10. uri 25 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 8. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. ur
30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Nagrobne vence

v največji izberi in
po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov
v vseh barvah

(98—3) priporoča

Karol Recknagel.

Notarski kandidat

slovenskega jezika zmožen, se takoj namesti.
Ponudbe z referencami in naznamba zahtevane
plače naj se pošiljajo: Karol pl. Riebler,
c. kr. notar v Celovcu. (112—3)

Dekle

stara 15 let, zmožna slovenskega in nemškega je-
zika v pisavi, kakor tudi računstva, išče mesta

kot učenka v prodajalnici.

Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Pianistinja
baronesa Braunecker-Beridez

državno preskušena (71—3)

poučuje glasbo in tri jezike.

Dohaja tadi na dom v rodbino.

Več se izve v Leoninum v Vodmatu.

Dobro obiskovano

pivarno v Ljubljani

če mogoče z ledenico

išče dober gotov najemnik.

Ponudbe pod G. S. 26 na upravnistvo „Slo-
venskega Naroda“. (122—2)

Gotov uspeh

imajo skušene in visoko čislane

Kaiserjeve karamele iz
poprove mete

najboljši pripomoček proti pomankanju
slasti, bolenju želodca in slabemu
pokvarjenemu želodcu. pristne v za-
vojčkih po 20 kr. (3147—6)

Zaloga v Ljubljani: Viljema Mayer-ja le-
karna, Marijin trg in Mr. Ph. M. Mardet-
schlaeger-ja lekarna, Prešernov trg.

Razglas.

Mestni magistrat ljubljanski naznanja:

1.) Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1874., 1875.
in 1876. rojenih domačih mladeničev bodo razgrnjeni pri magistratnem
tajniku dr. Ivanu Janu

od dne 15. do vštetege dne 23. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in

a) naznani, ako bi bil kdo izpuščen ali napačno vpisan,

b) ugovarja zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih
prošnje za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 vojn. zak. navedenih
ugodnostij in ugovore tudi dokaže.

2.) Žrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili ro-
jeni 1876. leta, vršilo se bode

dne 28. januarja t. l.

ob 11. uri dopoldne v magistratnem ekspeditu. Dotičnikom ni zabranjeno,
udeležiti se žrebanja osobno.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 2. januarja 1897.

Naznanilo za trgovce in podjetnike!

Zaradi odpotovanja in osnove velike parne pralnice v večjem hrvat-
skem mestu (z lastno hišo) prodam svojo z obilnim delom in z najnovej-
šim komfortom preskrbljeno, pod tvrdo

Petcosig & Kovačič

nahajajočo se

strojno pralnico

združeno s kemično čistilnico, barvarijo in tiskarijo, po jako
nizki ceni.

Ponudbe do 25. t. m. meni samemu.

Rudolf Kovačič

v Šelenburgovih ulicah št. 6.

(128)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Specerijsko blago in delikatese

P. n.

Usojava se najljubdeje naznanjati, da sva v
novi hiši

na vogalu Resljeve in Sv. Petra ceste

otvorila svojo

trgovino

specerijskim blagom in delikatesami.

Istotam se nahaja najina

vinarna.

Potrudila se bova z najboljšim blagom
postreči p. n. odjemalce in zadovoljiti p. n. goste z
z izbornimi mrzlimi jedili in z izvrstnimi
vini.

Z zagotovilom hitre in točne postrežbe in
velespoštovanjem

Kham & Murnik.

(126—1)

Razne vrste klobas, šunk, rib, sira i. t. d.

Zaloga raznovrstnih domačih in tujih vin

Zaloga šampanjca, ruma, likerjev i. t. d.